

Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Autoritat Financera Andorrana (Text refós per LesLleis.com)

 Substituïdes a l'articulat de la Llei les referències a INAF o INAAF (o el seu nom complert) per AFA (o el seu nom complert) per aplicació de l'article 40 de la Llei 12/2018, del 31 de maig, de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Naturalesa, objecte i funcions
 - Secció primera. Disposicions generals
 - Article 1. Naturalesa i règim jurídic

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 23 de maig del 2013 ha aprovat la següent:

Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances

Exposició de motius

L'Institut Nacional Andorrà de Finances (en endavant, l'INAF) fou constituït per la [Llei de la creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, de 12 de juny del 1989](#), com a institució financera de caràcter públic amb l'objectiu de facilitar el finançament del sector públic, d'ajudar el Govern a acomplir els seus objectius socials i econòmics i d'assistir les autoritats en la direcció de la política financera i econòmica. Posteriorment, la [Llei de modificació de la Llei de creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del 3 de setembre del 1993](#), va definir l'INAF com a òrgan tècnic executiu de l'autoritat financera del Principat d'Andorra per tal de contribuir, entre d'altres, a l'ordenació del sector financer andorrà. No va ser fins l'any 2003 que la [Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances \(en endavant, Llei 14/2003\)](#) va definir l'INAF com l'autoritat del sistema financer andorrà, va revisar àmpliament les seves funcions, i el va dotar de més independència.

Passats deu anys de l'adopció de l'esmentada norma, es fa necessària una revisió de la [Llei 14/2003](#) per dotar l'INAF dels mitjans necessaris per a la consecució dels seus objectius i ampliar-los tenint en compte la necessària globalitat de l'àmbit d'actuació de l'INAF en el context actual. Aquest es caracteritza pels canvis i l'expansió internacional del sistema financer andorrà, així com per l'evolució dels mercats financers a nivell internacional i els compromisos contrets per part d'Andorra amb la Unió Europea amb la firma de l'[Acord Monetari que va entrar en vigor el passat 1 d'abril del 2012](#).

Com a element destacat de la Llei, es troba la incorporació de la potestat de l'INAF d'obtenir informació, incloses dades personals, de qualsevol persona física o jurídica en l'exercici de les seves funcions, així com, la potestat de cooperar amb autoritats estrangeres en la supervisió i control del compliment de la legislació relativa a les activitats pròpies de les entitats operatives del sistema financer i de la legislació relativa als mercats de valors, derivats i altres instruments financers, intercanviant informació, incloses dades personals, i col·laborant en el marc d'investigacions o inspeccions sempre que es compleixin els requeriments establerts en els [apartats 1 a 3 de l'article 20](#). Addicionalment, ressaltar la clarificació i ampliació de la missió i objectius de l'INAF per incloure, entre altres, l'objectiu de vetllar per una adequada protecció dels clients i inversors o contribuir a reduir el risc sistèmic derivat de la inestabilitat dels mercats en què operen les entitats operatives del sistema financer andorrà. Aquestes modificacions són requeriments necessaris per dotar l'INAF de les competències adequades per donar compliment als estàndards de supervisió i cooperació de l'Organització Internacional de Comissions de Valors Mobiliaris (IOSCO) i facilitar així la signatura, per part de l'INAF, del protocol d'entesa multilateral de l'IOSCO relatiu a la consulta, la cooperació i l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents en matèria de supervisió i inspecció de les pràctiques d'abús de mercat que són signatàries de l'esmentat protocol d'entesa multilateral, en un termini màxim de 18 mesos a partir de l'entrada en vigor de l'[Acord Monetari, el passat 1 d'abril del 2012](#).

Per tot això i com un aspecte a destacar especialment d'aquesta Llei, es preveu la qualificació de l'[article 4](#) que incorpora les funcions i competències de l'INAF així com la de l'[article 20](#) relatiu a la cooperació internacional de l'INAF, en la mesura en què ambdós preveuen l'obtenció i/o l'intercanvi de dades personals de qualsevol persona física o jurídica. Dita qualificació dona compliment a l'establert a l'[article 40 de la Constitució del Principat d'Andorra](#) que reserva al cos legislatiu la regulació de l'exercici dels drets i llibertats i exigeix, endemés, pel que fa als drets fonamentals, que aquesta regulació es faci mitjançant llei qualificada o article qualificat.

Mitjançant aquesta Llei també s'ha destacat la funció d'interès públic de l'INAF i s'han homologat les seves funcions, competències i organització a les requerides a nivell internacional a autoritats supervisores de similars característiques i les recomanades per organismes internacionals com ara el Fons Monetari Internacional o el Comitè de Basilea, amb especial èmfasi en la consolidació de la independència de l'INAF.

No s'ha d'oblidar, a més, que el marc que definia, fins a la data, la cooperació de l'INAF amb autoritats estrangeres es recollia a l'article 9 de la Llei 14/2003, a l'article 45 de la Llei 14/2010 i al Decret del 24 de novembre del 2010 pel qual s'aprova el reglament que desenvolupa l'apartat 5 de l'article 45 de la Llei 14/2010; i que aquest marc no s'ajustava a les disposicions establertes a nivell internacional per fer possible una adequada cooperació amb autoritats competents en matèria de supervisió i inspecció de les pràctiques d'abús de mercat o en altres àmbits de supervisió bancària i financera, atès que l'article 45 només tractava la cooperació en la supervisió de les entitats operatives del sistema financer i no en la supervisió de mercats reglamentats, i tampoc permetia la cooperació internacional en matèria de supervisió en base consolidada de les entitats supervisades d'acord amb els estàndards àmpliament acceptats.

Aquesta Llei equipara l'àmbit de cooperació de l'INAF als estàndards internacionals de cooperació internacional en aquesta matèria en incorporar de manera més àmplia i precisa els mecanismes sota els quals l'INAF coopera, estableix relacions i/o acords de col·laboració amb autoritats o organismes oficials nacionals i estrangers, competents en matèria de regulació del sistema financer, d'autorització i registre, de supervisió i/o control de les entitats operatives del sistema financer per vetllar pel compliment de la legislació vigent per part d'aquestes. D'aquesta manera, es dona el marc legal necessari per a la signatura, per part de l'INAF, de protocols de cooperació amb les autoritats de supervisió dels països en què les entitats operatives del sistema financer andorrà tenen filials i, així, dotar l'INAF dels mitjans necessaris per a una adequada supervisió en base consolidada en línia amb els estàndards internacionals en aquesta matèria.

D'altra banda, destacar que, en la mateixa línia, s'han vist clarificades les competències del Consell d'Administració i de la Direcció General de l'INAF, els requisits d'honorabilitat, coneixements, experiència i independència exigits als seus membres i el deure de secret que han d'observar els membres dels òrgans de govern de l'INAF, el seu personal, les persones que hi exerceixen o hi han exercit alguna funció, els auditors externs i altres experts que hagin estat contractats per l'INAF.

Finalment, com a punt rellevant d'aquesta Llei, per millorar l'autonomia i la independència financera de l'INAF s'estableix un nou règim de finançament mitjançant la creació de taxes per la prestació de serveis per part de l'INAF, en concret, les següents: taxes de creació d'entitats, ja existents, taxes anuals de supervisió de les entitats operatives del sistema financer i dels organismes d'inversió col·lectiva i taxes relatives als processos d'autorització i inscripció d'actes administratius a l'INAF. Aquest nou model de finançament, que suposa un canvi substancial, també ha de contribuir, d'una banda, a què l'INAF pugui disposar dels recursos humans i materials necessaris per desenvolupar adequadament les seves funcions i competències i, en especial, les de supervisió en base consolidada d'entitats que actualment tenen presència, directament o indirecta, en més de 20 països i, d'altra banda, a les relatives a la consecució dels compromisos adquirits per Andorra amb la signatura de l'Acord Monetari.

La Llei s'estructura en quatre capítols:

- Primer: Naturalesa, objecte i funcions
- Segon: Organització, deure de secret i cooperació internacional
- Tercer: Situació i gestió patrimonial
- Quart: Taxes per la prestació de serveis per part de l'INAF

El capítol primer, integrat per sis articles, es troba dividit en dues seccions; la primera, relativa a disposicions generals, regula la naturalesa, el règim jurídic i la seu social de l'INAF mentre que la segona inclou la missió i els objectius, i les funcions i competències de l'INAF. El capítol segon, s'estructura en quatre seccions i catorze articles i regula l'organització, el deure de secret i la cooperació internacional de l'INAF. El capítol tercer, compost per set articles, regula la situació i la gestió patrimonial de l'INAF. I finalment, el quart capítol, compost per onze articles, regula el marc relatiu a les taxes per la prestació de serveis per part de l'INAF.

També formen part de la Llei una disposició transitòria, una disposició derogatòria i set disposicions finals.

Per tot l'exposat, aquesta Llei comporta la derogació de la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances; de l'article 45 de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer; del Decret del 24 de novembre del 2010 pel qual s'aprova el reglament que desenvolupa l'apartat 5 de l'article 45 de la Llei 14/2010; de l'article 53 de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà; de la disposició addicional quarta de la Llei 35/2010, del 3 de juny, de règim d'autorització per a la creació de noves entitats operatives del sistema financer andorrà i de l'article 22 de la Llei de regulació dels criteris de solvència i liquiditat de les entitats financeres del 29 de febrer del 1996.

Capítol primer. Naturalesa, objecte i funcions

Secció primera. Disposicions generals

Article 1. Naturalesa i règim jurídic

L'Autoritat Financera Andorrana (d'ara en endavant, AFA) és una entitat de dret públic amb patrimoni propi, personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar públicament i privada, amb independència de l'Administració general, per desenvolupar les funcions que li són atribuïdes d'acord amb l'establert en aquesta Llei, en la Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra i en la legislació vigent.

En particular, l'AFA desenvolupa les funcions d'autoritat de control i de supervisió del sistema financer i del sistema assegurador i reassegurador del Principat d'Andorra.

Mostra redacció anterior, vigent del 20/06/2013 al 04/07/2018

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat